

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษารึนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. แบบแผนการทดลอง
5. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
6. วิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554

แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 4 ห้องเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5-5/8 จำนวนทั้งสิ้น 142 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้นี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากนักเรียน 4 ห้องเรียนที่จัดคละความสามารถเหมือนกัน มา 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 35 คน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้นี้ คือ สาระที่ 1: สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต
เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ มีสาระการเรียนรู้ดังนี้

1. ต่อมไร้ท่อ
2. ฮอร์โมนจากต่อมไร้ท่อและอวัยวะที่สำคัญ
3. การรักษากลุ่มภาพของร่างกายด้วยฮอร์โมน
4. ฟีโรโมน

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

มาตรฐาน ว 1.1 เข้าใจหน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ของโครงสร้าง และหน้าที่ของระบบต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิตที่ทำงานสัมพันธ์กัน มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสาร สิ่งที่รู้และนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตของตนเอง และคุ้มครองสิ่งมีชีวิต

มาตรฐาน ว 8.1 ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และจิตวิทยาศาสตร์ในการสืบเสาะหาความรู้ การแก้ปัญหา รู้ว่าประการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นล้วนไหภูมิรูปแบบที่แน่นอน สามารถอธิบาย และตรวจสอบได้ภายใต้ข้อมูลและเครื่องมือที่มีอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เข้าใจว่าวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคม และสิ่งแวดล้อมมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

ผลการเรียนรู้

- สืบค้นข้อมูล ยก代理 และอธิบาย ดำเนินการโครงสร้างและหน้าที่ของต่อมไร้ท่อ ที่สำคัญของคนรุ่มทั้งชนิดของออร์โนนที่สำคัญที่สร้างขึ้นจากต่อมไร้ท่อ
- สืบค้นข้อมูล อธิบาย และสรุปกลไกการควบคุมการทำงานของออร์โนนพร้อมทั้ง เปรียบเทียบความแตกต่างของออร์โนนกับฟีโรโนน รวมทั้งยกตัวอย่างการใช้ประโยชน์จาก ออร์โนนและฟีโรโนนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
- ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 4 สัปดาห์ รวม 12 ชั่วโมง ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนรวม 2 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ทั้งหมด 14 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

- แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ
- แบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์
- แบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- แบบวัดจิตวิทยาศาสตร์

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

- การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รายละเอียด สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ จากหนังสือหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในหลักสูตร หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ

1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากหนังสือ หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

1.3 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้/ ผลการเรียนรู้ เรื่อง ระบบต่อоворือท่อ ดังนี้

1.3.1 มาตรฐาน ว 1.1 เข้าใจหน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ของ โครงสร้าง และหน้าที่ของระบบต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิตที่ทำงานสัมพันธ์กัน มีกระบวนการสืบเสาะ หาความรู้ สื่อสารสิ่งที่รู้และนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตของตนเอง และ คุณลักษณะสิ่งมีชีวิต

1.3.2 มาตรฐาน ว 8.1 ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และจิตวิทยาศาสตร์ ในการสืบเสาะหาความรู้ การแก้ปัญหา รู้ว่าปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีรูปแบบ ที่แน่นอนสามารถอธิบาย และตรวจสอบได้ภายใต้ข้อมูล และเครื่องมือที่มีอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เข้าใจวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคม และสิ่งแวดล้อมมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

1.3.3 ผลการเรียนรู้

1.3.3.1 สืบค้นข้อมูล อภิปราย และอธิบาย ตำแหน่ง โครงสร้าง และหน้าที่ ของต่อоворือท่อที่สำคัญของคนรุ่นหลังชนิดของชอร์โไมนที่สำคัญที่สร้างขึ้นจากต่อоворือท่อ

1.3.3.2 สืบค้นข้อมูล อธิบาย และสรุปผล ทำการควบคุมการทำงานของ ชอร์โไมนพร้อมทั้งเปรียบเทียบความแตกต่างของชอร์โไมนกับฟีโรโไมน รวมทั้งยกตัวอย่างการใช้ ประโยชน์จากชอร์โไมนและฟีโรโไมนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

1.4 ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักการและวิธีการเขียนแผน การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ จากหนังสือ เอกสาร บทความและงานวิจัย ต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผล

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ เรื่อง ระบบต่อоворือท่อ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นเรียน 5 แผน โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1.5.1 มาตรฐานการเรียนรู้/ ผลการเรียนรู้

1.5.2 สาระสำคัญ

1.5.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.5.4 ขั้นตอนหรือการระจนา

1.5.5 เนื้อหา

1.5.6 กระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งในขั้นนี้มีการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น ดังนี้ ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Elicitation Phase) ขั้นเร้าความสนใจ (Engagement Phase) ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration Phase) ขั้นอธิบาย (Explanation Phase) ขั้นขยายความคิด (Expansion Phase/ Elaboration Phase) ขั้นประเมินผล (Evaluation Phase) และขั้นนำความรู้ไปใช้ (Extension Phase)

1.5.7 อุปกรณ์ สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1.5.8 การวัดและประเมินผล

รวมเวลาสอนทั้งหมด 12 ชั่วโมง

ตารางที่ 7 การจัดสาระการเรียนรู้/ จำนวนชั่วโมงในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้
ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	สาระการเรียนรู้เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
1	ต่อมไรีท่อ	3
2	ชอร์ไมนจากต่อมไรีท่อและอวัยวะที่สำคัญ 1. ต่อมไพเนียล 2. ต่อมใต้สมอง 3. ต่อมไทรอยด์ 4. ต่อมพาราไทรอยด์	3
3	ชอร์ไมนจากต่อมไรีท่อและอวัยวะที่สำคัญ 1. ต่อมหมวกไต 2. ต่อมไทมัส 3. ตับอ่อน 4. อวัยวะเพศ, รกร, กระเพาะอาหารและลำไส้เลือก	3
4	การรักษาดูแลภาพของร่างกายด้วยชอร์ไมน	1
5	พีโรมีน	2
รวม		12

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหา

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม ภาษาและเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และนำส่วนที่บกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ดังรายชื่อต่อไปนี้

1.7.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปริญญา ทองสอน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.7.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทันงศักดิ์ ประสนกิตติคุณ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนสาธิต “พินุลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

1.7.3 อาจารย์สมศรี สิงหลพ อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนสาธิต “พินุลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

1.7.4 อาจารย์จันทร์ อินทนนท์ อาจารย์ประจำภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.7.5 อาจารย์กั่งกาญจน์ ภัทรพิศาล หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนชนกันยานุกูล

พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ .05 ขึ้นไป พนว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง .08 -1.00

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องกิจกรรมการเรียนการสอนในแผน การจัดการเรียนรู้ ควรเพิ่มกิจกรรมและเวลาในขั้นตรวจสอบความรู้เดิม โดยให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมเพื่อทราบพื้นฐานความรู้ของนักเรียนและเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ในขั้นต่อไป นอกจากนี้ควรเพิ่มกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการให้หลากหลาย เช่น การสัมภាយณ์ การศึกษาดูงาน แหล่งการเรียนรู้จริง เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกสืบค้นความรู้และได้รับประสบการณ์ตรงจากสถานที่จริง

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พินุลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในการใช้ภาษาความหมายของกิจกรรมการเรียนการสอนกับเวลาที่กำหนด แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริง พนว่าควรปรับเพิ่มเวลาในการดำเนินกิจกรรมขั้นสำรวจค้นหา ให้ผู้เรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 และ 3 เพื่อให้ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

2. การสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ โดยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์จากหนังสือ เอกสาร
ต่างๆ ทางด้านการวัดผลและเทคนิคการเขียนข้อสอบ

2.2 ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้/ ผลการเรียนรู้ และเนื้อหาสาระ การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ระบบต่อ ใจหลักสูตรสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการวิเคราะห์จำนวนข้อสอบในแต่ละเรื่อง โดยพิจารณา ความสำคัญของมาตรฐานและผลการเรียนรู้ ทำตารางวิเคราะห์เนื้อหาให้ครอบคลุมตามหลักสูตร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการวัดความสามารถในด้านความรู้ ดังตารางที่ 8

2.3 สร้างแบบทดสอบความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและมาตรฐานการเรียนรู้/ ผลการเรียนรู้ เพื่อใช้วัดความรู้ที่ได้จากการเรียนในสาระที่ 1: สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต วิชาชีววิทยา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ ซึ่งเป็นบททดสอบแบบปรนัย 4 ข้อเดือด กจำนวน 60 ข้อ

ตารางที่ 8 วิเคราะห์จำนวนข้อสอบในการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ

ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน	จำนวน
			ข้อสอบ	ข้อสอบที่
			ทั้งหมด	นำมาใช้จริง
- สืบค้นข้อมูล อภิปราย และอธิบาย คำແນ່ງໂຄຮສ້າງ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຕ່ອມ ໄຮ້ທ່ອທີ່ສຳຄັນຂອງຄນ รวมທັງໝົດຂອງ ຍອວ່ຽນທີ່ສຳຄັນ ທີ່ສ້າງເຂົ້າຈັກ ຕ່ອມໄຮ້ທ່ອ	1. ຕ່ອມໄຮ້ທ່ອ ຄວາມສຳຄັນຂອງ ຕໍ່ແນ່ງໂຄຮສ້າງ ຕ່ອມໄຮ້ທ່ອ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຕ່ອມ - ການทำงานຂອງ ໄຮ້ທ່ອທີ່ສຳຄັນຂອງຄນ ຕ່ອມໄຮ້ທ່ອ - ຕໍ່ແນ່ງຂອງຕ່ອມ - ດຳເນີນໄຮ້ທ່ອທີ່ພບໃນຮ່າງກາຍ ນຸ່ມຍິ່ງ	1.1 ເປົ້າມເຫັນເຖິງຄວາມ ແຕກຕ່າງຮະຫວ່າງ ໂຄຮສ້າງ ຕ່ອມມີທ່ອແລະ ຕ່ອມໄຮ້ທ່ອ 1.2 ອົງປະການຄວາມສຳຄັນ ແລກຕ່າງຮະຫວ່າງ ໂຄຮສ້າງ ຕ່ອມມີທ່ອແລະ ຕ່ອມໄຮ້ທ່ອ	3	1

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ข้อสอบ ทั้งหมด	จำนวน ข้อสอบที่ นำมาใช้จริง
		1.3 ระบุตำแหน่งของต่อมไว้ท่อที่สำคัญในร่างกายของมนุษย์	3	1
- สีบล็อกข้อมูล อภิปรายและอธิบาย ตำแหน่งโครงสร้าง และหน้าที่ของต่อม ไว้ท่อที่สำคัญของคน รวมทั้งชนิดของ ชอร์โไมนที่สำคัญที่ สร้างขึ้นจากต่อม ไว้ท่อ	2. ชอร์โไมนจากต่อม ไว้ท่อและอวัยวะ ที่สำคัญ - ต่อมไฟเนียล - ต่อมไทรอยด์ - ต่อมใต้สมอง - ต่อมพาราไทรอยด์ - ต่อมไขมัน - ต่อมหมากໄต - ต่อมไฟมัส - อวัยวะเพศ - รกร - กระเพาะอาหาร - ลำไส้เด็ก	1.4 จำแนกประเภทของชอร์โไมน 2.1 อธิบายความสำคัญ และสรุปเกี่ยวกับ การทำงานของชอร์โไมน ที่ผลิตจากต่อมไฟเนียล 2.2 อธิบายความสำคัญ และสรุปเกี่ยวกับ การทำงานของชอร์โไมน ที่ผลิตจากต่อมใต้สมอง 2.3 อธิบายความสำคัญ และสรุปเกี่ยวกับ การทำงานของชอร์โไมน ที่ผลิตจากต่อมไทรอยด์ 2.4 อธิบายความสำคัญ และสรุปเกี่ยวกับการ งานของชอร์โไมนที่ผลิต จากต่อมพาราไทรอยด์ 2.5 อธิบายความสำคัญ และสรุปเกี่ยวกับการ ทำงานของชอร์โไมน ที่ผลิตจากตับอ่อน	3	2
			7	3
			6	2
			3	2
			5	4

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	อุดประ友善การเรียนรู้	จำนวน ข้อสอบ ทั้งหมด	จำนวน ข้อสอบที่ นำมาใช้จริง
- สืบค้นข้อมูล อธิบาย และสรุป กลไกการควบคุม การทำงานของ ชอร์โนนพร้อม ทั้งเปรียบเทียบ ความแตกต่าง ของชอร์โนนกับ พิโรมน รวมทั้ง ^{ทั้ง} ยกตัวอย่างการใช้ ประโยชน์จาก ชอร์โนนและ พิโรมนที่ เกี่ยวข้องกับ ชีวิตประจำวัน	3. การรักษา ^{ดูแล} คุณภาพของ ร่างกายด้วย ชอร์โนน	2.6 อธิบายความสำคัญและ สรุปเกี่ยวกับการทำงานของ ชอร์โนนที่ผลิตจากต่อม หมวกไต 2.7 อธิบายความสำคัญและ สรุปเกี่ยวกับการทำงานของ ชอร์โนนที่ผลิตจากอวัยวะ เพศ รถ กระเพาะอาหาร และลำไส้เล็ก	7	5
	3. การรักษา ^{ดูแล} คุณภาพของ ร่างกายด้วย ชอร์โนน	3.1 อธิบายการควบคุม การหลังชอร์โนนโดย กระบวนการควบคุม แบบย้อนกลับ	2	1
		3.2 เปรียบเทียบการควบคุม การทำงานของระบบต่าง ๆ ในร่างกายโดยระบบ ประสาทและต่อมไร้ท่อ	1	1

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ข้อสอบ ทั้งหมด	จำนวน ข้อสอบที่ นำมาใช้จริง
- สืบค้นข้อมูล อธิบาย และสรุป กลไกการควบคุม การทำงานของ ชอร์โนนพร้อม ทั้งเปรียบเทียบ ความแตกต่าง ของชอร์โนนกับ ฟิโรโนน รวมทั้ง ยกตัวอย่างการใช้ ประโยชน์จาก ชอร์โนนและ ฟิโรโนนที่ เกี่ยวข้องกับ ชีวิตประจำวัน	4. พีโรมน	4.1 อธิบายความหมายของ ฟิโรโนน และยกตัวอย่าง การใช้ประโยชน์จาก ฟิโรโนน 4.2 เปรียบเทียบความ คล้ายคลึงและความแตกต่าง ระหว่างชอร์โนนกับ ฟิโรโนน	4	3
			4	1
		รวม	60	30

2.4 นำแบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่สร้างขึ้น เสนอต่อกองคณะกรรมการ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพและข้อบกพร่อง แล้วนำส่วนที่บกพร่อง
มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ โดยปรับจำนวนข้อคำถามแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ตรง
กับตารางวิเคราะห์จำนวนข้อสอบ

2.5 นำแบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน
เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมน้ำหนักของข้อคำถามและความสอดคล้องระหว่าง
ข้อสอบกับมาตรฐานการเรียนรู้/ ผลการเรียนรู้ โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่
.50 ขึ้นไป พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง .06 -1.00

2.6 นำแบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องความเหมาะสมและความชัดเจนของข้อคำถาม ซึ่งข้อคำถามส่วนใหญ่วัดความรู้ความจำ ควรใช้ข้อคำถามที่วัดพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนด้านอื่น ๆ เช่น ความเข้าใจ การวิเคราะห์ เพราะสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นวิชาที่เน้นกระบวนการและทักษะการคิด จึงควรมีข้อคำถามที่สามารถวัดความรู้ได้หลากหลาย เพื่อให้แบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์มีความสมบูรณ์ เหมาะสมที่จะนำไปใช้ทดลองจริง

2.7 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ที่เคยเรียน เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อมาแล้ว จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

2.8 นำผลการสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ได้มาตรวจวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 130) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 จำนวน 30 ข้อ พนวณแบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง .37 - .77 และ มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .20 - .53

2.9 หากความเสื่อมนั้นของแบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ โดยการนำแบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่คัดเลือกไว้ 30 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยใช้สูตรของ KR-20 ของคูดอร์ ริชาร์ดสัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 124) พนวณแบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์มีค่าความเสื่อมนั้นเท่ากับ .84

2.10 นำแบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบทดสอบคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยคำนึงถึงการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการเขียนและการสร้างแบบทดสอบคิดอย่างมีวิจารณญาณ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 สร้างแบบทดสอบคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยอาศัยหลักการของวัตถุสันและเกลเซอร์ (Watson & Glaser, 1964, pp. 10-15) ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 ความสามารถในการอ้างอิงหรือสรุปความ (Inferences) หมายถึง ความสามารถในการจำแนกระดับความน่าจะเป็นของข้อมูลหรือการลงข้อสรุปข้อมูลต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อความที่กำหนดให้

3.2.2 ความสามารถในการยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น (Recognition of Assumptions) หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาจำแนกว่า ข้อความใดเป็นข้อตกลงเบื้องต้น ข้อความใดไม่เป็นข้อตกลงเบื้องต้น

3.2.3 ความสามารถในการนิรนัย (Deductions) หมายถึง ความสามารถในการจำแนกว่าข้อสรุปใดเป็นผลจากความสัมพันธ์ของสถานการณ์ที่กำหนดให้อย่างแน่นอน และข้อสรุปใดไม่เป็นผลของความสัมพันธ์นั้น

3.2.4 ความสามารถในการตีความ (Interpretations) หมายถึง ความสามารถในการจำแนกว่า ข้อสรุปใดเป็นหรือไม่เป็นความจริงตามที่สรุปได้จากสถานการณ์ที่กำหนดให้

3.2.5 ความสามารถในการประเมินข้อโต้แย้ง (Evaluation of Arguments) หมายถึง ความสามารถในการจำแนกว่า ข้อความใดเป็นการอ้างเหตุผลที่หนักแน่นกับข้อความที่อ้างเหตุผลไม่หนักแน่น

3.3 แบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่สร้างขึ้น ประกอบข้อความที่มีลักษณะเป็นปัญหาโต้แย้ง สถานการณ์ หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเรื่องระบบต่อ้ม ไร้ท่อที่ได้จากบทความหรือรายงานต่างๆ เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ การฟังวิทยุ การชนโทรศัพท์ ข้อคำถามแบบปรนัยชนิด 2 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ในแต่ละข้อจะมีคำตอบที่ถูกเพียงข้อเดียว การตรวจให้คะแนนถูกต้องก็จะได้คะแนน ข้อละ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดให้คะแนน 0 คะแนน คะแนนของแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณคิดจากผลรวมของข้อสอบที่ตอบถูก

ตารางที่ 9 การกำหนดขอบข่ายของสถานการณ์ที่ใช้ในการสร้างแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ลำดับที่	สถานการณ์
1	การทำงานของต่อมไร้ท่อ
2	ตำแหน่งของต่อมไร้ท่อที่พนในร่างกายมนุษย์
3	ความสำคัญของต่อมไร้ท่อ
4	ความแตกต่างระหว่างต่อมมีท่อและต่อมไร้ท่อ
5	สารประกอบทางเคมีของชอร์โไมน
6	หน้าที่และการทำงานของชอร์โไมนของต่อมไร้ท่อชนิดต่างๆ
7	ความแตกต่างระหว่างการควบคุมการทำงานของร่างกายโดยระบบประสาทกับระบบต่อมไร้ท่อ
8	การควบคุมการหลั่งชอร์โไมนโดยกระบวนการควบคุมย้อนกลับ

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ลำดับที่	สถานการณ์
9	ความหมายของฟิโร โนน
10	หน้าที่และการทำงานของชอร์ โนนของต่อมໄร์ท่อชนิดต่าง ๆ

3.4 นำแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่สร้างขึ้น เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพและข้อบกพร่อง แล้วนำเสนอที่บกพร่องมาปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะ โดยปรับสถานการณ์ให้ตรงกับขอบข่ายของสถานการณ์ที่กำหนดในตารางที่ 9

3.5 นำแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ดังรายชื่อในข้อ 1.7 เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและความตรงของเนื้อหา ของแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง .06 - 1.00

3.6 นำแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องความเหมาะสมของข้อคำถาม ควรปรับ รายละเอียดของข้อคำถามความสามารถในการนิรนัยกับข้อคำถามความสามารถในการตีความ ให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจน เพื่อให้แบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.7 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนสาธิต “พินุลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ที่เคยเรียน เรื่อง ระบบต่อมໄร์ท่อมาแล้ว จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดการคิดอย่างมี วิจารณญาณ

3.8 นำผลการวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ได้มาตรวจนิวเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหา ค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 130) แล้วคัดเลือกข้อสอบ ที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ พบว่า แบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .33 - .77 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .20 - .53

3.9 หากความเชื่อมั่นของแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยการนำแบบวัดการคิด อย่างมีวิจารณญาณที่คัดเลือกไว้ 30 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนสาธิต “พินุลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยใช้

สูตรของ KR - 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 124) พบว่า แบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85

3.10 นำแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. แบบวัดจิตวิทยาศาสตร์ โดยคำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างแบบวัดจิตวิทยาศาสตร์จากเอกสาร ตำราต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดจิตวิทยาศาสตร์แล้วนำมาเขียนเป็นข้อคำถามพร้อมขอคำแนะนำจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.2 สร้างข้อคำถามโดยใช้มาตราวัดของลิกเตอร์ (Likert Scale) ที่มีมาตราให้เลือกตอบ 5 ระดับคือ “น้อยที่สุด” “น้อย” “พอใช้” “มาก” และ “มากที่สุด”

ซึ่งประกอบด้วยข้อความทางบวก และข้อความทางลบคละกันไป มีวิธีการให้คะแนนดังนี้

มาตราวัดลิกเตอร์ ให้คะแนนกับข้อความทางบวก (Positive) ดังนี้

ถ้าตอบในช่อง “น้อยที่สุด”	ให้ 1 คะแนน
ถ้าตอบในช่อง “น้อย”	ให้ 2 คะแนน
ถ้าตอบในช่อง “พอใช้”	ให้ 3 คะแนน
ถ้าตอบในช่อง “มาก”	ให้ 4 คะแนน
ถ้าตอบในช่อง “มากที่สุด”	ให้ 5 คะแนน

มาตราวัดลิกเตอร์ ให้คะแนนกับข้อความทางลบ (Negative) ดังนี้

ถ้าตอบในช่อง “น้อยที่สุด”	ให้ 5 คะแนน
ถ้าตอบในช่อง “น้อย”	ให้ 4 คะแนน
ถ้าตอบในช่อง “พอใช้”	ให้ 3 คะแนน
ถ้าตอบในช่อง “มาก”	ให้ 2 คะแนน
ถ้าตอบในช่อง “มากที่สุด”	ให้ 1 คะแนน

ตารางที่ 10 การกำหนดขอบข่ายของสถานการณ์ที่ใช้ในการสร้างแบบวัดจิตวิทยาศาสตร์

ลักษณะของผู้มีจิตวิทยาศาสตร์	จิตวิทยาศาสตร์ทางบวก	จิตวิทยาศาสตร์ทางลบ
ความสนใจในเรื่อง	2	1
ความผูกพัน	1	2
อคติ	1	2

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลักษณะของผู้มีจิตวิทยาศาสตร์	จิตวิทยาศาสตร์ทางบวก	จิตวิทยาศาสตร์ทางลบ
รอบคอบ	2	1
ความรับผิดชอบ	1	2
ความซื่อสัตย์	2	1
ประยัค	1	2
การร่วมแสดงความคิดเห็นและยอมรับ		
พึงความคิดเห็นของผู้อื่น	1	2
ความมีเหตุผล	2	1
การทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อ่านสร้างสรรค์	2	1
รวม	15	15

4.3 นำแบบวัดจิตวิทยาศาสตร์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ดังรายชื่อในข้อ 1.7 พิจารณาด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของข้อคำถาม และขอคำแนะนำเกี่ยวกับ การใช้ภาษาเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องของแบบวัดจิตวิทยาศาสตร์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยพิจารณาค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป พนว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง .06 - 1.00

4.4 นำแบบวัดจิตวิทยาศาสตร์ไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ที่เคยเรียน เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อมาแล้ว จำนวน 30 คน โดยตรวจและรวบรวม คะแนนทุกข้อของผู้เรียนเข้าด้วยกัน และนำมาเรียงลำดับคะแนนของผู้ที่ตอบได้คะแนนสูงสุดถึง ต่ำสุดและแบ่งเป็นกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 25% นำคะแนนแต่ละข้อไปทดสอบหาค่าอำนาจ จำแนก (t) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 215-216) โดยวิธีแจกแจงแบบที (t -distribution) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า $t \geq 1.75$ จำนวน 30 ข้อ พนว่าแบบวัดจิตวิทยาศาสตร์ มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.07 - 8.45

4.5 หากวามเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดจิตวิทยาศาสตร์ โดยการนำแบบวัด จิตวิทยาศาสตร์ที่คัดเลือกไว้ 30 ข้อไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร ตัวมั่นคง系数 (C - Coefficient) ของ Cronbach (ไพศาล วรคำ, 2552, หน้า 278) พนว่า แบบวัดจิตวิทยาศาสตร์มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92

4.6 นำแบบวัดจิตวิทยาศาสตร์ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest-Design (พวงรัตน์ พวีรัตน์, 2543, หน้า 59-60) ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังนี้

ตารางที่ 11 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	การทดลอง	สอบหลัง
E	T_1	X	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- E แทน กลุ่มการทดลองที่ได้จากการสุ่มแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)
- T_1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง
- T_2 แทน การทดสอบหลังการทดลอง
- X แทน กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ แบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และแบบวัดจิตวิทยาศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ในกลุ่มทดลอง เป็นเวลา 12 ชั่วโมง
3. เมื่อสิ้นสุดการสอน ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ แบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และแบบวัดจิตวิทยาศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งเป็นชุดเดียวกันที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

4. ตรวจผลการทดสอบแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความรู้ทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้สถิติ *t-test* แบบ One Sample

2. การเปรียบเทียบการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ *t-test* แบบ Dependent Sample

3. การเปรียบเทียบการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้สถิติ *t-test* แบบ One Sample

4. การเปรียบเทียบจิตวิทยาศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ *t-test* แบบ Dependent Sample

5. การเปรียบเทียบจิตวิทยาศาสตร์หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้สถิติ *t-test* แบบ One Sample

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม *SPSS* โดยสถิติที่ใช้มีดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) คำนวณจากสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 137)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) คำนวณจากสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 137)

$$SD = \frac{\sqrt{n \sum X^2 - (\sum X)^2}}{n(n-1)}$$

เมื่อ	SD	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$(\sum X)^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. สอดคล้องกับ 2.1 หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์แบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และแบบวัดวิทยาศาสตร์ โดยพิจารณาด้วยความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตรในการคำนวณดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ	IOC	แทน ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	n	แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การหาความยากง่ายของข้อคำถามแต่ละข้อ (p) ใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

(พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 129)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน ความยากง่ายของข้อคำถามแต่ละข้อ
	R	แทน จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
	N	แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

ค่า p อยู่ระหว่าง .20 -.80 ถือว่าเป็นข้อสอบที่มีความยากง่ายใช้ได้

2.3 การหาค่าอ่านจำแนก (*r*) เป็นรายข้อของแบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์และแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ใช้สูตรในการคำนวณดังนี้ (พวงรัตน์ พรีรัตน์, 2543, หน้า 130)

$$r = \frac{R_u - R_e}{N}$$

เมื่อ	<i>r</i>	แทน ค่าอ่านจำแนกเป็นรายข้อ
	<i>R_u</i>	แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบค้ำ作案ข้อนั้นถูก
	<i>R_e</i>	แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบค้ำ作案ข้อนั้นถูก
	<i>N</i>	แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม

ค่า *r* ต้องแต่ .20 ขึ้นไป ถือว่าข้อสอบนั้นใช้ได้

2.4 การหาค่าอ่านจำแนก (*t*) เป็นรายข้อของแบบวัดวิทยาศาสตร์ของแบบทดสอบวัดความรู้ ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ใช้สูตรในการคำนวณดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, หน้า 215-216)

$$t = \frac{\overline{X}_H - \overline{X}_L}{\sqrt{\frac{S^2_H}{n_H} + \frac{S^2_L}{n_L}}}$$

เมื่อ	<i>t</i>	แทน ค่าอ่านจำแนกของข้อสอบ
	\overline{X}_H	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	\overline{X}_L	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S^2_H	แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S^2_L	แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	<i>n_H</i>	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	<i>n_L</i>	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

ค่า *t* ≥ 1.75 ถือว่าข้อค้ำ作案นั้นใช้ได้

2.5 การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ทางวิทยาศาสตร์และแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สูตร KR-20 ของคุณลор์ ริชาร์ดสัน ใช้สูตรในการคำนวณดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 123)

$$r_u = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	r_u	แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n	แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ	
p	แทน สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ หรือ จำนวนคนที่ตอบถูก	
q	แทน สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ หรือเท่ากับ $1 - p$	
s_t^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งฉบับ	

2.6 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดวิทยาศาสตร์ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟ่า (α -Coefficient) ของ ครอนบาก (Cronbach) ใช้สูตรในการคำนวณดังนี้ (ไพบูล วรคำ, 2552, หน้า 278)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
k	แทน จำนวนของข้อสอบ	
S_i^2	แทน คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ	
S_t^2	แทน คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ	

3. สถิติทดสอบสมมติฐานการวิจัย มีดังนี้

3.1 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความรู้ทางวิทยาศาสตร์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ จิตวิทยาศาสตร์ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบแบบกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระจากกัน (*t-test* แบบ Dependent Samples) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 165-167) ใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} : df = n-1$$

- เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณา t-distributions (ผลต่างของคะแนนแต่ละคู่)
 D แทน ผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน
 $\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
 $\sum D^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
 n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง

3.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความรู้ทางวิทยาศาสตร์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ จิตวิทยาศาสตร์ หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้การทดสอบ t-test แบบ One Sample (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2546, หน้า 146) ใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X} - \mu_0}{\frac{s}{\sqrt{n}}} : df = n-1$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 μ_0 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร หรือเกณฑ์ที่ตั้งขึ้น
 s แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)